

Buletyn Rektoratu

ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE, 5 KWIETNIA 2015 r. NR 14(184)

Pokój Wam!

**Błogosławionych Święt
Zmartwychwstania Pańskiego!**

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 6.04.

7.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla Tomka z racji pierwszej rocznicy urodzin i wszelkie łaski dla jego rodziców Anny i Zbigniewa

8.00 +Marianna w rocznicę śmierci

9.30 O Boże błogosławieństwo, łaskę wiary i życie zgodne z przykazaniami dla Piotra

11.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i dary Ducha Świętego dla Aleksandra z racji 18 urodzin

12.00 O Boże miłosierdzie, aby Duch Święty obdarzył swoimi darami Stanisława, Romana i Czesława w pełnieniu woli Bożej

13.15 Dziękczynna za uzdrowienie Anny z choroby nowotworowej, z prośbą o dalszą opiekę, zdrowie i Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski

16.00 +Maria Smółka 8 miesiąc po śmierci, Zygmunt Peczkis

18.00 +Eugeniusz Margol (12 r) i zmarłych przodków z rodziny

Wtorek, 7.04.

7.00 +Maria Dobryńczuk (8 r)

7.30 W intencji ofiarodawców

11.00 +Helena, Piotr, Andrzej zmarłych z Romaniuków

18.00 +Stanisław Tarnowski i jego rodzice

Środa, 8.04.

7.00 +Zofia Madejewska 7.30

11.00 +Anna, Jan

18.00

Czwartek, 9.04.

7.00 +Helena i Stefan Faryna

7.30

8.00 MSZA ŚW. ZBIOROWA DO ŚW. JUDY

11.00 +Prześlągalna do Miłosierdzia Bożego za duszę Józefa Kobylińskiego

18.00 +Bronisława Pietrzak (6 r)

Piątek, 10.04.

7.00 +Józef Kobyliński

7.30

11.00 MSZA ŚW. ZBIOROWA DO ŚW. BRYGIDY

18.00 Za pomordowanych w Katyniu i ofiary katastrofy Smoleńskiej

18.00 +Agnieszka Wawrzyniec, Jan Marucha i zmarli z rodziny

Sobota, 11.04.

7.00

7.30

11.00 +Józef Kobyliński

18.00 +Stanisława (27 r), Ludwik, Anna, Bartłomiej, Natalia, Piotr

II NIEDZIELA WIELKANOCNA, 12.04.

7.00 +Prześlągalna do Miłosierdzia Bożego za duszę Anny, Piotra, Józefa, Aliny, Antoniego, Frydy, Dominika i Aliny

8.00 +Helena i Piotr (12 r) Sidor, Mieczysław Sidor (7 r) zmarłych z rodziny Sidor i Krzyżanek

9.30 O potrzebne łaski, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla Aleksandry, Małgorzaty, i Sławomira

9.30 +Janina, Adam, Maria, zmarłych z rodziny Baczyńskich, Bogdańskich, Życzyńskich

11.00 +Patrycja Pidek (2 r), Ludomira i Antoni Jezierscy, Irena i Mieczysław Stylscy oraz zmarli z rodziny

11.00 +Irena Kuna (15 r)

12.00 O Boże miłosierdzie, aby Duch Święty obdarzył swoimi darami Stanisława, Romana i Czesława w pełnieniu woli Bożej

12.00 Dziękczynna z prośbą o zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i potrzebne łaski dla Janiny i Tadeusza z racji 40 rocznicy ślubu

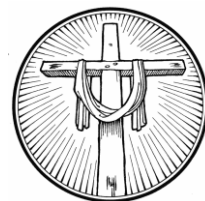
13.15 +Eugeniusz Panasiuk (8 r), zmarli z rodziny

13.15 +Zofia Dominko (28 r), zmarli z rodziny

13.15 W intencji Ofiar zbrodni katyńskiej

16.00 O dobrą żonę dla Stanisława w trwałym związku małżeńskim, o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej

18.00 +Alfreda (1- miesiąc po śmierci)

Wspólnota Kościoła Pobrygidkowskiego!

Kolejny 2015 rok, kiedy w naszych domach, rodzinach, kościołach rozbrzmiewa radosne Alleluja! Pan Zmartwychwstał! W tych słowach kryje się nowość życia, przed którą staje cały Kościół i każdy człowiek. Nie sposób przejść obojętnie wobec tajemnicy życia i śmierci, i znów życia. Dzień, w którym Chrystus powstał z martwych wszystko odmienił i jakby cały świat stworzył na nowo, przywrócił do tego, co było u progu dziejów, kiedy widział Bóg, że wszystko co uczynił było dobre. Ten Dzień zmasał grzech, a człowiek począł odważnie kroczyć przez życie, umocniony słowami samego Chrystusa:

Pokój wam! Nie bójcie się! Ja Jestem!

Życzymy Wam Wszystkim i Waszym najbliższym tej odwagi, płynącej z tajemnicy Zmartwychwstania, na każdy dzień Waszego chrześcijańskiego życia.

Przewodnikiem w odważnym dawaniu świadectwa Chrystusowi Zmartwychwstałemu niech będzie dla nas św. Jan Paweł II. 2 kwietnia minęło 10 lat od Jego odejścia do domu Ojca.

Swoim życiem świadczył On o żywej obecności Chrystusa wśród nas, swoją śmiercią przekonał świat, że istnieje życie po życiu, a jego źródłem jest Zmartwychwstały Chrystus!

Do życzeń i modlitwy dołączamy serdeczne podziękowania za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni, ciągle się zmieniającej. Jest ona jakimś symbolem zmartwychwstania, tego, że Kościół się ciągle odradza i podejmuje nowe wyzwania we współczesnym świecie.

Życzymy raz jeszcze Błogosławionych Świąt Zmartwychwstania Pańskiego. Niech Zmartwychwstały Pan błogosławi nam wszystkim na drogach naszego życia!

Dziękujemy za obecność na Liturgii Misterium Paschalnego Wam, Waszym Gościom przybyłym na Święta, Przyjaciołom. Zapraszamy wszystkich do naszej wspólnoty Kościoła Pobrygidkowskiego!

Wasi Duszpasterze

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

Drogie Siostry i Bracia

„Zagadka” św. Wincentego Ferreriusza

dokończenie ze str. 4

Skąd relikwie św. Wincentego w naszej świątyni? Żadne źródła historyczne nie dają odpowiedzi na to pytanie. Kluczem do wyjaśnienia tej historycznej zagadki będzie zapewne fakt, iż Wincenty był dominikaninem.

Znane nam dzisiaj dokumenty pozwalają stwierdzić, że dominikanie rozpoczęli w Lublinie swoją działalność około 1253 r. Ich protektorem był książę Bolesław Wstydlivy, któremu udało się odzyskać panowanie nad Lublinem w 1253 r. Należy jednak wziąć pod uwagę możliwość przybycia dominikanów do Lublina jeszcze przed 1253 r. Św. Jacek i pierwsi polscy dominikanie bardzo często wędrowali w celach misyjnych na tereny zamieszkałe przez Prusów, Jadźwingów, Litwinów i Rusinów. Drogi więc z Krakowa i Sandomierza prowadziły m. in. przez Lublin. Jeżeli w Lublinie istniał już rozwinięty gród, zamek i siedziba archidiakona jako reprezentanta arcybiskupa krakowskiego (jeszcze przed 1198 r.), to na pewno był to wystarczający powód, aby w Lublinie założyć klasztor.

W obecnym kościele OO Dominikanów, którego początki sięgają 1342 roku, w nawie głównej jeden z ołtarzy tzw. przyfilarowych jest poświęcony św. Wincentemu. Świadczy to o dużym kulcie Świętego, przynajmniej we wspólnotach, które tworzyli OO Dominikanie. Obok Lublina mamy przykład Tarnopola, gdzie powstał kościół OO Dominikanów p.w. Św. Wincentego z Ferrary, ufundowany w 1749 przez hetmana wielkiego koronnego Józefa Potockiego.

Można zaryzykować tezę, iż po śmierci Wincentego i Jego kanonizacji w 1458 roku relikwie zostały sprowadzone do Lublina przez OO Dominikanów i подарowane nowopowstałemu Kościołowi Mariackiemu w Lublinie (tak nazywano niegdyś nasz Kościół Pobrygidkowski).

Obecnie, odnowiony relikwiarz z partykułą kości Świętego można oglądać w gablocie na chórze naszego kościoła.

MODLITWA

Boże, któryś raczył kościół Twój uświetnić zasługami i kazaniem św. Wincentego, Wyznawcy, daj nam sługom Twoim, abyśmy z przykładów życia jego zbawiennej nabyli nauki i od wszelkich przeciwności za jego pośrednictwem wybawieni zostali. Przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

OGŁOSZENIA

1. W niedzielę Zmartwychwstania Pańskiego Msze św. w naszej świątyni będą odprawione o godz. 6.00; 8.00; 9.30; 11.00; 12.00; 13.15; 16.00; 18.00.
2. Jutro drugi dzień Świąt – Wielkanocny Poniedziałek. Porządek Mszy Świętych niedzielny. Ofiary składane na tacę przeznaczone są na KUL.
3. We wtorek po Mszy św. o godz. 18.00 zmiana tajemnic różańcowych. Zainteresowane osoby zapraszamy na spotkanie.
4. W przyszłą niedzielę o godzinie 13.15 zostanie odprawiona Msza św. w intencji ofiar zbrodni katyńskiej z udziałem pocztów sztandarowych i orkiestry wojskowej. Modlitwie przewodniczy Bp Józef Wróbel. Organizatorzy serdecznie zapraszają na uroczyste obchody 75. rocznicy zbrodni katyńskiej.
5. Nowenna do Miłosierdzia Bożego będzie odprawiana do soboty przed II Niedzielą Wielkanocną – Świętem Miłosierdzia po Mszy św. o godz. 18.00
6. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej: Tygodnika: Niedziela, Gość Niedzielny oraz naszego świątecznego Biuletynu.

PAPIESKIE INTENCJE NA KWIECIEŃ

ogólna: Aby ludzie uczyli się szanować i troszczyć o stworzenie jako o dar Boży.

ewangelizacyjna: Aby prześladowani chrześcijanie odczuwali umacniającą obecność zmartwychwstałego Pana i solidarność całego Kościoła.

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

W minionym tygodniu złożono ofiary:

Bezimienna 300,00 zł

Bezimienna 50,00 zł

Bezimienna 50,00 zł

Bezimienna 1.000,00 zł

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną

Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.

Najbliższa we wtorek o godz. 7.30

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

„Zagadka” św. Wincentego Ferreriusza w Kościele Pobrygidzkowskim

W naszej świątyni znajdują się relikwie św. Wincentego Ferreriusza. Dzięki życzliwości jednej z naszych Wiernych ozdoby, historyczny i jednocześnie zagadkowy relikwiarz został odnowiony w ostatnim czasie, za co składamy serdeczne Bóg zapłać! Dlaczego zagadkowy? Historia jego obecności w naszej świątyni jest nie do końca znana, choć istnieją różne przesłanki wyjaśniające fakt, iż część kości Świętego znalazła swoje miejsce w Kościele Pobrygidzkowskim. Trudno mówić o kulcie: wiele osób nie wie o obecności tychże relikwii, wiele także nie słyszało o samym Świętym. Dziś, 5 kwietnia, choć przeżywamy Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, to jednocześnie w liturgii, na ten dzień, ustanowiono wspomnienie św. Wincentego z Ferrary. Warto więc przypomnieć postać Świętego i okoliczności, w jakich relikwiarz znalazł się w naszej świątyni.

Kim był Święty? Imię Świętego pochodzi od łacińskiego słowa *vincere*, czyli zwyciężać, i w przypadku tego niezwykłego męża okazało się jak najbardziej adekwatne do jego pełnego zasług życia. Niezmordowany zwycięzca szatana, świata i samego siebie, doszedł nie tylko do opanowania własnych namiętności w zaciszy klasztornej życia, ale dzięki danym od Boga talentom i obfitemu błogosławieństwu jego prawdziwie apostołskiej działalności, stał się przyczyną niesłychanego ożywienia religijnego w kilku krajach, do których dotarł, wszędzie budząc podziw, przywodząc do pokuty i nawrócenia dziesiątki tysięcy ludzi.

Wincenty urodził się ok. 1350 r. w Walencji (Hiszpania) w rodzinie notariusza. W roku 1367 wstąpił do dominikanów. W rok potem złożył śluby zakonne. Studiował filozofię, teologię i logikę w Walencji, Barcelonie i Leridzie, gdzie zdobył tytuł doktora. Otrzymał święcenia kapłańskie w wieku 25 lat. Podjął surową dyscyplinę życia duchowego, którego piękne świadectwo pozostawił w traktacie *De vita spirituali*. Oddał się najpierw nauczaniu filozofii i teologii, zajmując się również (w latach 1380-1390) wieloma sprawami państwowymi i kościelnymi na polecenie kardynała legata Piotra de Luna oraz Jana I, króla Aragonii. W tym czasie oddawał się także kaznodziejstwu, najpierw na dworze papieża w Awinionie, a później w południowej Francji i we Włoszech. Posługę tę

pełnił aż do roku 1399. Wtedy nastąpił nagły zwrot w życiu Wincentego. W czasie choroby, która wydawała się beznadziejna, miał wizję św. Dominika i św. Franciszka, którzy uzdrowili go i polecieli głosić Ewangelię na całym świecie. Napisał natychmiast list do Benedykta XIII z prośbą o upoważnienia konieczne do nowej misji. Po ich otrzymaniu oddał się wyłącznie kaznodziejstwu wędrownemu. Podjął w ten sposób wielką misję, przemierzając Europę i wzywając do pokuty. Obdarzony darami Ducha Świętego oraz zaopatrzonego w apostołskie pełnomocnictwa, przemawiał na placach, bo żadne kościoły nie mogły pomieścić gromadzących się tłumów. Swoją charyzmą budził zachwyty, ale i sprzeciw. Pracował na rzecz jedności podzielonego przez schizmę Kościoła. Szła za nim sława wielkich cudów. Obok rzesz wielbicieli miał Wincenty także swoich zawziętych wrogów. Zarzucano mu demagogię, oglupianie ludu, wprost nawet opętanie. Zarzuty przeciwko wielkiemu kaznodziei wysuwano nawet na tzw. „soborze” w Pizie (1409) i na soborze w Konstancji (1415).

Wincenty był również spowiednikiem antypapieża Benedykta XII, ale opuścił go, kiedy nie udało mu się nakłonić go do rezygnacji. Zmarł w Wielką Środę, 5 kwietnia 1419 r. w Vannes we Francji, wracając z misji podjętej w Anglii, gdzie przebywał na zaproszenie króla. Jego pogrzeb był wielką manifestacją. Przez trzy dni jego ciało było wystawione w katedrze, zanim je złożono między chórem a głównym ołtarzem. Niebawem też odbył się proces kanoniczny sługi Bożego. Komisja papieska przebadła 873 cuda. Papież Kalikst III 29 czerwca 1455 zezwolił na jego kult, a papież Pius II w trzy lata potem dokonał jego formalnej kanonizacji (1458). Jego relikwie zostały w czasie rewolucji francuskiej (1789-1794) sprofanowane, ale nie zniszczone. Znajdują się w katedrze w Vannes, a część również w Walencji.

Wincenty Ferreriusz zostawił po sobie kilka drobnych pism, m.in. *Traktat przeciwko schizmie*, *Traktat przeciwko Żydom*, *Traktat dla tych, którzy cierpią pokusy przeciwko wierze*. Jest patronem Walencji, Vannes, dobrego małżeństwa, dobrej śmierci, ceglarzy, budowniczych, murarzy, hydraulików, przetwórców ołowiu, producentów dachówek i kafli. Wzywany bywa także w obronie przed epilepsją, bólami głowy i gorączką, w bezpłodności.

dokończenie na str. 3